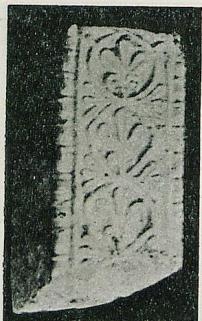

ἔτερα ἀνευρεθέντα γλυπτά, προερχόμενα ἐκ γείσων, διακοσμήσεων θυρῶν, παραθύρων καὶ ἄλλων μερῶν τοῦ ἀνασκαφέντος μνημείου, προσάγοντες καὶ πάλιν σύγχρονά τινα γλυπτὰ ἀποκείμενα ἐν τῷ Μουσείῳ Θηβῶν.

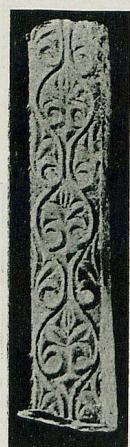

*30. Τμῆμα τετραγώνου μικροῦ
πεντοῦ, κιονίσκου τοῦ τέμπλου
τοῦ γαῦδοίον.*

33), ἦλθον δὲ εἰς φῶς καὶ τὰ ἐπιθήματα τῶν κιονίσκων τούτων κοσμούμενα διὰ φοινικοειδοῦς σχεδίου ὁμοίου πρὸς διακοσμήσεις ἐπιθημάτων κιονίσκων

παραθύρων τοῦ καθολικοῦ τῆς μονῆς Ὁσίου Λουκᾶ (εἰν 34). 1
Ἐγίτης εἰδόμενος τιμάεται τῶν μεμενόντων δομῶν τοῦ πατέρος

Επιοις ευρευτοισ των μαρμαρινων οσκων των τοποθετου-
μενων δριζοντιώς ἄνω εἰς τὸ ὑψος τῶν ἐπιθημάτων
τοῦ κιονίσκου τοῦ διλόβου παραθύρου ². Ἐκ τοιαύτης
διακοσμήσεως νομίζομεν διτὶ προέρχεται μικρὸν τμῆμα
τετραγάνου δοκοῦ (*εἰπ.* 35) φερούσης εἰς τὰς δύο
πλαγίας ὅψεις ἐγκοπὰς πρὸς στήριξιν τοῦ ὑελοστασίου,
εἰς δὲ τὰς δύο ἄλλας ἀνάγλυφον κόσμημα ἐκ λυ-
ροειδῶν ἀνθέων, τοποθετημένων κατὰ σειρὰν εἰς κά-
θετον διεύθυνσιν. ³ Τόσον τὸ θέμα τοῦτο, ὅσον καὶ
ἡ διάταξις αὐτοῦ εἶναι καθαρῶς ἀνατολικά, ἡ δὲ
μορφὴ των — ἔχουσα ως βάσιν τὸ καρδιόσχημον ἐσω-
κλεῖτον διττῶς ἄλλα μικρότερα — δεικνύει ὅμοιως τὴν
μεγάλην τάσιν πρὸς σχεδιοποίησιν τῶν φυτικῶν
μορφῶν. Τὸ λυροειδὲς τοῦτο ἄνθος ἀπαντᾷ ἐπί-
σης κατὰ τὴν παλαιοχριστιανικὴν ἐποχὴν (βλ. τὸ ἄνω
τέρω παρατεθὲν ἐπίθημα τοῦ Βυζαντινοῦ Μουσείου
312), τοῦτο δέ τοι παρατητέον, ἵνα τοιαῦτα τοποθετη-

31. Ὁμοιον τιμῆμα
στερωτέρους τετραγώνου
πεσσοῦ βυζαντινοῦ τέμ-
πλου ἀποκειμένου ἐν τῷ
Μονεώ Θηβῶν.

32. Τιῆμα μαρμαρίνου
πλαισίου τῆς πύλης
τοῦ γαῦδοίου.

Αθηνῶν εν εἰκ. 24), επαναθετούμεν σε το κοσμήμα τοῦτο καὶ πάλιν κατὰ τὸν 14^ο αἰώνα ως ἐλικα ἐν εἴδει κύκλων, ὅμοιον πρὸς τὸ ἡμέτερον πλαίσιον τῆς πύλης 4.

1 Προβλ. Schultz και Barnsley, Hosios Lukas, ε.ά.
πτύχ. 27⁸.

2 Πλήρη διάταξιν καὶ διακόσμησιν βυζαντινοῦ παραδίπονοῦ. Βλέπε ἐν Schultz καὶ Barnsley σ. ἡ σίζ. 17.

³ Τὸ τειμάχιον τῆς εἰκ. 35 θὰ ἡδύωπτο καὶ ἐν δοθία-

θέσει νὰ νοι θῇ, ἐδημηνεύμενον τότε ὡς τὸ κάτω μέρος διαχωριστικοῦ κιονίσκου παραθύρου, τοποθετημένου μεταξὺ τῶν θυρωαγών.

4 Bl. Millet, L'ancien art Serbe, Paris 1919, σ. 149 σικ. 166.